

Komise tato zahrnuje v sobě následující odpovědi:

Konfekci oděvu, šití prádla, kožešnictví a čepičářství, výrobu nákrčků, výšivkářství, šití a pletení slaměných klobouků, výrobu vlasových sítěk, modistství a výrobu umělých per.

Komise sestává z 9 členů a 9 náhradníků.

Předsedou ústřední komise jmenují:

Jana Hrizbyla, člena obchodní a živnostenské komory v Praze.

Členy této komise jmenují:

ve skupině a) zástupce podnikatelů: Ludvíka Bauera, továrníka v Prostějově na Moravě, Emila Roubíčka, továrníka v Praze VII., Aloise Hlaváčka, ředitele Tržnice kožešníků v Praze I.

Ve skupině b) zástupce domácích dělníků: Jana Pulkrába, tajemníka v Praze, Jana Fáru, tajemníka v Praze, Milenu Kolářovu a Žižkově.

Ve skupině c) z osob, které nepatříce k žádné ze skupin uvedených mají potřebné znalosti a schopnosti posoudit odbytové, mzdové a pracovní poměry při výrobě oděvu a prádla: Jana Hrizbyla, člena obchodní a živnostenské komory v Praze, Františka Lukase, odborného učitele v Brně, Cyrila Vlka, magistrátního rádu v Praze.

Náhradníky jmenují:

ve skupině a): JUDra Ludvíka Federera, továrníka v Praze II., Karla Micku, starostu společenstva rukavičkářů v Praze II., Jana Krěmu, továrníka v Klatovech.

Ve skupině b): Ludvíka Přikryia, krejčovského dělníka v Prostějově na Moravě, Františka Uhlíře, tajemníka v Praze, Jana Havlicu, krejčovského dělníka v Brně.

Ve skupině c): JUDra Aloise Donatha v Prostějově na Moravě, Josefa Farníka, odborného učitele v Brně, Jana Nováka, krejčího v Hradci Králové.

Funkční období členův a náhradníků komise trvá čtyři roky.

Ministr sociální péče:

Dr. Gruber v. r.

211.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. června 1921, kterým se provádí zákon o pamětních knihách obecních.

Na základě zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 80 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Každá politická obec jest povinna pořídit svým nákladem pamětní knihu obecní, a to, nemá-li jí dosud, nejpozději do konce roku 1922. Této povinnosti jest obec zbavena, jen tehdy, vede-li se tam již pamětní kniha obecní a zabezpečí-li se, že tomuto účelu bude i nadále sloužiti podle předpisu tohoto nařízení, zejména za dozorů letopisecké komise (§ 7). V mezích platných obecních zřízení mohou se dvě nebo několik obcí téhož politického okresu spojit k vedení společné pamětní knihy obecní za souhlasu nadřízených úřadů dle obecního zřízení. Pamětní knihu obecní nesmí obec zciziti a sluší ji označiti pečeti obecní na titulním listě i na každé desáté stránce.

Listy musí býti v knihu pevně sešity, očíslovány a počet jich potvrzen na titulním listě obecní radou.

§ 2.

Účelem pamětní knihy obecní jest zachovati místní dějiny pro poučení budoucích.

§ 3.

Kronikář (letopisec) zapíše na počátku zápisu své jméno a povolání. Úvodem k pamětem podá zeměpisný obraz obce (polohopisný plán), potom zaznamenává v časové posloupnosti pamětihodné současné události místní, které výstižně zobrazují obec po stránce hospodářské, populační, sociální, veřejně-zdravotnické, kulturní, lidopisné a náboženské.

Události, týkající se okresu, župy, země nebo státu, zaznamenává jen potud, pokud podstatně souvisí se životem v obci.

V pamětní knize obecní budiž též zaznamenáno, jaký ohlas mely v obci veliké události dějinné, na př. světová válka, vznik Československé republiky.

Kronikář poznamenává si zpravidla látku pro pamětní knihu obecní do příručního sešitu a po nějaké době, až se názory na události ustálí, činí zápisy do pamětní knihy obecní, vybíraje pouze věci podstatné. Veřej-

né úřady a ústavy jsou povinny, aby kronikáře v této činnosti podporovaly, oznámily mu na požádání úřední data a podaly informace, pokud jest toho potřeba k účelům pamětní knihy obecní a neodporuje to platným předpisům nebo veřejným zájmům. Jestliže kronikář potřebuje dat nebo informací od místních spolků, správ velkostatků, průmyslových podniků a pod., a nedosáhne jich sám, jest na politické obci, aby smírně zakročila, po případě požádala nadřízený politický úřad o zprostředkování.

§ 4.

Úkolem kronikáře pověřuje obecní zastupitelstvo jednatele místní komise osvětové, učitele, správce archivu a j., vždy však osobu, která má pochopení pro svůj vážný úkol, chce své poslání svědomitě plnit, má pro to schopnosti, znalost místních poměrů a zvláště smysl pro pravdu. V obcích, čítajících více než 10.000 obyvatelů, budiž úkol kronikáře svěřen odborníku archivnímu, musejnímu nebo kvalifikovanému úředníku obecnímu, zvláště knihovníkovi. V obcích těchto stará se kronikář, aby byla soustavně sbírána veškerá látka, vztahující se k dějinám obce. Ukládá do místního archivu úřední vyhlášky, úplné ročníky krajinských časopisů, monografie a pod.

§ 5.

Kronikář jest povinen zapisovati události pravdivě a věrně za dozoru letopisecké komise (§ 7). Má nárok na odměnu, již určuje obecní zastupitelstvo dle velikosti obce a počtu obyvatelstva.

§ 6.

Kronikář vkládá pamětní knihu do pevného a trvalého pouzdra a uschová ji do uzamčené skříně na místě bezpečném a suchém, na vesnici zpravidla ve škole, ve městech na radnici, ve městech, která mají odborně řízené archivy, v archivu městském. Půjčiti ji domů není dovoleno. Popsaná pamětní kniha obecní budiž bezpečně uložena v místním museu, v archivu nebo v obecní knihovně.

§ 7.

Letopiseckou komisi (§ 2 zákona) tvoří starosta obce a dva, v případě posledního odstavce tohoto článku tři občané, ustanovení k tomu obecním zastupitelstvem. Komise jest povinna dozíratí na úpravu pamětní knihy

obecní a zápisy v ní, v pochybných případech určití zápis nebo naříditi doplnění zápisu po stránce věcné. Má-li kronikář námítky proti pokynu komise, rozhodne obecní zastupitelstvo s platností konečnou.

Na konci každého roku podá komise obecnímu zastupitelstvu zprávu o vedení pamětní knihy obecní. Sezná-li komise, že kronikář neplní svých povinností, ačkoliv ho komise již před tím napomenula, jest obecní zastupitelstvo povinno zbaviti kronikáře jeho úkolu a ustanoviti nového. Každá národnost, jejíž příslušníci v obci obývající činí aspoň 20 procent obyvatelstva podle posledního sčítání lidu, má nárok na zastoupení v letopisecké komisi dalším občanem, a to své národnosti, a má právo žádati, aby se přiměřeným způsobem v pamětní knize obecní přihlíželo k jejímu životu.

§ 8.

Do pamětní knihy obecní nahlížeti mají právo jeť členové letopisecké komise.

Jiným osobám může povolití nahlédnutí obecní rada, vyslechnuvši před tím kronikáře. Odpírá-li se toto novolení, může je uděliti nadřízený úřad politický, pokud jde o nahlédnutí v pamětní knihu obecní za účelem studijním. V obou případech děje se nahlédnutí za dozoru kronikáře, jenž o tom vede zvláštní záznam.

§ 9.

Pamětní kniha obecní budiž všeobecně přístupna v úřední místnosti aspoň jednou za tři roky po čtrnáct dní za sebou jdoucích. Tuto okolnost jest veřejně vyhlásiti.

Do osmi dnů po uplynutí lhůty v odst. 1. uvedené má každý občan právo navrhnouti věcný doplněk pro pamětní knihu obecní. O návrhu rozhodne obecní zastupitelstvo s platností konečnou.

§ 10.

Dozor nad prováděním zákona přísluší nadřízenému úřadu politickému, u něhož buď veden zvláštní rejstřík o pamětních knihách obecních. Až do jiné úpravy přísluší v obcích mimo sídlo tohoto úřadu okresnímu školnímu inspektorovi povinnost, aby při každé školní inspekci se vhodným způsobem přesvědčil, zda v obci se řádně vede pamětní kniha obecní. Zkoumati zápisy není jeho povinností. Shledá-li závady, jež nemohou býti krátkou cestou odstraněny, oznámí je příslušnému

úřadu politickému, který zjedná nápravu. Provedení revise poznamená se v rejstříku. Nemohla-li býti provedena revise po tři léta za sebou jdoucí, ať již není v místě vůbec školy nebo nebylo v té době místních školních inspekcí, jest revisí a zprávou pověřiti v stejném rozsahu, jak jest zavázán okresní školní inspektor, některou jinou důvěryhodnou osobu v téže nebo sousední obci. Tento úřad jest úřadem čestným.

§ 11.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení s vyloučením území Slovenska a Podkarpatské Rusi; provede je ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem vnitra.

Pro Slovensko a Podkarpatskou Rus bude vydáno nařízení zvláštní.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Husák v. r.
Hanačík v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Fajnor v. r.

212.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. června 1921,

jmž mění se nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. listopadu 1919, č. 607 Sb. z. a n., provádějící zákon o veřejných knihovnách obecních ze dne 22. července 1919, č. 430 Sb. z. a n.

§ 1.

Článek 33. nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. listopadu 1919, č. 607 Sb. z. a n., má zníti takto:

Vezme-li na sebe vlastník soukromé knihovny se schválením zastupitelstva obce závazek, že knihovna jeho bude konati funkce knihovny veřejné (čl. 32.), dostane od doby, kdy závazek tento bude uskutečněn, každého roku po dobu jeho provádění od obce subvenci ve výši závazné položky na veřejnou knihovnu, stanovené v čl. 26. Subvenci tuto vypláceti jest ve lhůtách pololetních do předu jdoucích. Knihy a zařízení ze subvence opatřené jest věsti v patrnosti.

Odstoupí-li vlastník od závazku převzatého dle odstavce 1., jest povinen obci vrátiti knihy a zařízení, které opatřil z obecních subvencí. Obec může si však vymíniti, že místo toho vlastník vrátí, a to do jednoho měsíce po odstoupení od závazku, dvě třetiny subvencí, které obec vyplatila.

Zruší-li obec neprávem smlouvu s vlastníkem knihovny ujednanou dle odst. 1., zastaví výplatu povinných subvencí, nemůže žádati ani vrácení subvencí, pokud je vlastník na knihovnu již spotřeboval, ani předmětů za ně opatřených.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr školství a národní osvěty.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Husák v. r.
Hanačík v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Fajnor v. r.